

Констатираното предислоциране вече показва, че **в периода 1956-1992 г.** циганите у нас са преминали в основни линии от селския към градския начин на живот. А това, несъмнено, е крупна социална промяна в техния живот, тъй като ги свързва масово и трайно с по-висок образец на бит и култура (изобщо в света и конкретно в България).

При съпоставянето на ромите с неромското население на страната обаче етнодемографските промени в тях придобиват относително по-различен вид и същност. Така например, ако през 1956 г. населението изобщо у нас е било 30,14% градско и 69,86% селско, то при българите тези процеси са съответно 35,18% и 64,82%, при турците 13,70% и 86,30%, а при циганите - 38,55% и 61,45%. Това означава, че по онова време българите и циганите са над средния процент градско население, като циганите дори изпреварват българите. Турците са повече от два пъти по-малко в градовете отколкото в селата.

Доста по-различни са данните за 1992 г. Населението изобщо дава вместо 30,14% градско през 1956 г. 67,12% и вместо 69,86% селско - 32,12%. Тоест, за периода 1956-1992 г. градското население у нас **нараства повече от два пъти**, докато селското **намалява повече от два пъти**. Що се касае конкретно до българите, те сега дават вместо 35,18% градско и 64,82% селско през 1956 г. съответно 71,49% градско и 32,12% селско. При тях обаче личи, че измененията са в синхрон с общите изменения в страната - градското население като цяло нараства два пъти, а селското намалява два пъти.

Не такива са промените и процесите сред циганите и особено сред турците у нас. Вместо 13,70% градско и 86,30% селско през 1956 г. турците сега дават 31,76% градско и 68,24% селско население. Тоест, при тях градското население е нараснало повече от два пъти, а селското е намаляло само с около 23%. Що се касае до циганите, при тях градското население нараства от 38,55% на 55,93%, а селското намалява съответно от 61,45 на 44,07%.

Тоест, най-голямо процентно придвижване от селото към града бележат лицата с турско етносъзнание. Като цяло тази констатация има основания и не бива да се подлага на съмнения. Това е така, защото големите социални промени в